

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

3tiò. Instructio de faciendis eleemosynis, & modo orandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

rog. Supposuisse manus, prompto dignatur amore.
 tantu Congaudent Superi, si quis, submersus abyſſo Luc.
 ata v Magnorum scelerum, Domino tribuente profun-^{15.}
 mico Fluctibus emergat. Sapiens patientia Patris: (dis
 es: Nam totum variis concivibus implet Olympum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO TERTIA.

S, MATTH. CAP. 6.

Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid
 faciat dextera tua, ut sit eleemosyna tua in abscondi-
 to; & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.
 Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in
 Synagogis & in angulis platearum stantes orare, ut videan-
 tur ab hominibus, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Discipulis & audi-
 toribus suis ostendit modum eleemosynas erogandi, methodum
 præscribit Cœlestem Patrem exorandi, pluresque honorum ope-
 rum species, inter operandum miracula nervosè explicat.

Omnia, quæ factus scelerum turpissima mater
 Edidit in lucem (licet in se digna probari)

Matris in opprobrium nigro carbone notantur.

Sic Pharisæorum celebris largitio, vulgo

Notificata tubis, spurcum redolebat odorem

Ambitionis; & hinc meritò discessit inanis.

Quidquid in occulto, Domini solius amore,

Pauperibus dabitur, magnâ, qui grandis abyſſi

Abdita conspectu penetrat, mercede repondet.

Nesciat una manus, quid egenis altera donet.

Matth.
6.

Sufficit à Divis hæc occultata notari.

Ex simili manat probitas simulata fluente:

Ambit enim vanam perverſus hypocrita laudem

Plebis, & hinc cassis quærit loca publica votis;

Quod

Quod sincera vetat probitas: devotio vera
 Respuit ambiguos auræ popularis honores.
 Vir devotus amat, turbâ sejunctus ab omni,
 Reddere vota Deo; videt hic abscondita cordi
 Non eget accensis facibus, rerumque colore
 Nè sis in precibus nimium verbosus; amoris
 Affectu regitur Dominus, redditque favorem
 Scit, quibus indigeas, & justâ lance requirit,
 Quæ tibi conducant: brevibus sic ergò precare
^{Matt.} ^{6. 9.} O Pater omnipotens, residens super astra Polorum
 Sanctificata colat totus tua Nomina Mundus,
 Adveniântque tui nobis magnalia Regni.
 Cœlestes sicut cives tua jussa sequuntur,
 Sic quoque terrestres tua dirigat alma voluntas
 Da nobis hodie, cunctisque alimenta diebus,
 Et dimitte reis offensas, sicut & illi
 Dimittunt aliis. Noli tentando pusillos
 Illaqueare: malo potius quoscunque fideles
 Exonera. Fac, nos hæc confidentia firmet.
 His precibus necit monitum generale, minant
 Peccati veniam frustra sperare, vetustum
 Qui fovet offensæ memori sub corde dolorem
 Nec vult, ut tristi monstres jejunia vultu;
 Sed jubet ornatu solito, vultuque sereno
 Occultare, piis si quæ sunt præstita Divis;
 Certus, quòd vigilans meritorum censor anhelat
 Compensare suo pietatem tempore. Culpat
 Omnis avaritiæ conatum; fluxa docendo
 Omnia, quæ Mundus tribuit: prudentius autes
 Thesaurizari pro Cœlo, ubi nulla deinceps
 Divitias ærugo vorat. Speciosa lucerna
 Corporis est oculus, qui simplicitate coruscus
 Quælibet illustrat; si verò nequiter ardet,
 Invol

Involvit totum caligine. Nemo duobus
 Inservire potest Dominis; nolensque volensque
 Præferet alterutrum: Mammonam namque secu-
 Nescit amare Deum. Non indagate, relictis (tus
 Quis nobis victum, quis suppeditabit amictum?
 Quanta cohors volucrum, quam magna caterva fera-
 Non ferit, atq; metit, nec portat in horrea fructus; (rum
 Et tamen abjectis comedit sua pabula curis.
 Quis campos herbis & amœnis floribus hortos
 Vestit, & appingit variatim tanta colorum
 Ornamenta, decus Regum superantia? solus
 Illa patrat Dominus, qui collucentia Cœli
 Amphitheatra sacris nostros accendit in usus
 Ignibus: ergo procùl curarum turbo! ferarum
 Et volucrum Pastor cunctis animalibus illos
 Anteferet, quos tanta manus sub imagine vultus
 Ornatûsque sui pro Cœlo condidit. Este
 Ingentes animo; certi, quærentibus ipsum
 Justitiæ fontem primùm, terrestria largâ
 Adjicienda manu. Pergit sacra dogmata Christo
 Continuare, quibus fratrum censura severè
 Omnibus in totum prohibetur: multa minarum
 Ejicit in tales censores fulmina; certis
 Pollicitus verbis, temerè qui judicat, illum
 Judicio parili ferendum. Credite certi,
 Si nulli parcit vestræ petulantia linguæ,
 Quid mirum? si vos hæc ipsa tonitrua tangant.
 Ex oculis noli festucam tollere fratris,
 Si trabs magna tuos transfixerit: exime primò,
 Quod nocuit propriis; alienos postea cures.
 Non date, quæ sacra sunt, canibus, pretiosaq; por-
 Conculcanda; suo sunt hæc nocitura datori. (cis
 Qui petit, accipiet; sicut qui perdita quærit,

F

Inve-

Inveniet, pulsansque fores intrabit amicus Ed
 Quis pater innocuo lapidem pro pane, vel Affe
 Infanti pro pisce dedit? natura recusat (gu Qu
 Filiolis aconita dari. Melioribus ardet Qua
 Affectûs teneri flammis Pater optimus ille, Nec
 Qui Cœlum, Terramq; regit: dabit omnia vo Qui
 Dummodò, quæ profunt, sincero corde pet Est
 Mutua sint hominum solatia; nemo requir Inst
 A confratre suo, quod ei præstare recusat. Non
 Hoc leges patriæ mandant, perhibentq; Pro Sed
^{Matt.} Qui cupit ad vitam securo tramite ferri, Eve
^{7.} Eligat angustam, cum sit tutissima, portan Fini
 Nam spatiosa via est, quæ dilatata perenne Elo
 Ducit ad interitum, multiq; sequuntur ean Vox
 Doctores reprobos non admittetis, ovinis Tot
 Pellibus indutos; intrinsecus esse rapaces Nes
 Infamesque lupos, mores & vita docebur Nul
 Non ficos tribuli gignunt, nec spina racem Nul
 Quælibet ex proprio fructu cognoscitur arb Ex
 Si mala; succisâ penitus radice meretur Imp
 In furnum mitti. Non sufficit ore precari, Con
 Sed decet, ut precibus jungantur corda: vol Injic
 Exigit illa Patris, finè quâ non posse beari Qui
 Lex Divina docet. Dictis advertite mentem Aud
 Dum suprema dies ruptis ex nubibus igner Duri
 Vibrat, & ex tumulis jubet emigrare sepulta Desp
 Clamabunt multi: Nunquid per nomina Div Mul
 Juvimus obsessos? nunquid patefecimus Or Tur
 Dogmata salvificæ Fidei, populûmque docen Opt
 Edidimus coram Mundo mirante stupenda Ad
 Talibus opponens, nunquam me nôsse, fate Cla
 Mendaces Fidei larvas, & Pseudopropheta Me
 Ite procul reprobi! procul instrumenta malor Mo
 A

Edificatoris prudentis munere fungi
 Affero, qui monitis nostris accommodat aures;
 (g) Quippe super petram fundata palatia firmat,
 Quæ nec Hyperboreus turbo, nec aquaticus Auster
 Nec rapido sternent torrentes impete: verum
 Qui mea deliro contemnit pectore verba,
 Est stolido similis, molli qui fundat arenâ
 Instabilique luto concepta palatia: magno
 Non opus est Boreæ fremitu, fluctuque marino;
 Sed levis hæc ventus, vel parvi fluminis undæ
 Evertunt suffulcra domûs, causantque ruinam.
 Finito sermone cohors numerosa stupebat
 Eloquii methodum, seriem, sensumque profundum,
 Vox insignis erat, penetrantia verba medullas;
 Tota perorantis frons Majestate repleta,
 Nescio quæ, sacris addebat pondera verbis.
 Nullus differuit tantâ gravitate Propheta;
 Nullus ab excelfo Princeps huc Æthere missus,
 Ex Seraphim nullus fuit unquam tanta locutus.
 Imperiosa fuit sacrâ dulcedine mixta
 Concio, convincens animos, & cordibus ignes
 Injiciens. Homines felici tempore nati!
 Qui Salvatorem nostræ sub carnis amictu,
 Audivêre sacris facientem verba labellis.
 Durius Alpino fuerit cor marmore, tanti
 Despiciens tumido vultu documenta Magistri.
 Multa Capharnaüm redeuntem monte relicto
 Turba sequebatur; quoniam vix inter eundem
 Optimus Orator sacræ dabat otia linguæ.
 Ad bivium positus candenti pelle leprosus
 Clamabat: Si vis, Davidis o inclyte fili!
 Me mundare potes! miseri fiducia Christum
 Movit, ut impositis manibus sanaverit ægrum,

Matt.
8.

Injungendo simul ; nolit differre secundum
 Mosaicas leges sacris altaribus illa,
 Quæ præscribuntur, taciturnus dona referre
 Filia constantis fidei fiducia, totum,
 Sit licet iratum, facit expugnabile Cælum
 Hinc quicumque volet Domino miserante juv
 Clamet, & inclamet, jungat clamoribus
 Robur inexhaustæ fidei ; fiducia constans,
 Non secus ac aries fortissima mœnia, clausa
 Cælorum valvas humili pietate refringet.
 Vix ingressus erat turbis comitantibus urb
 Centurio quidam, Judææ gentis amicus,
 Pronus adest, Christo referens, in agone fide
 Luctari servum, tristi sermone rogando,
 Ut sibi restituat, sublatis febribus, ægrum
 Tota Capharnai spondet Synagoga, mereri
 Auxilium ; quoniam Divinis usibus ædem
 Exstruxisset eis, semperque fuisset amicus
 Exaudit Dominus constantia vota precantis
 Pollicitus se velle sequi, febrisque furentem
 Antidoto celeri præsens extinguere flammam
 Centurio regerit : minimè sum dignus, ut in
 Sub peccatoris peregrini tecta ; sed uno,
 Sufficit, ut verbo jubeas discedere morbum
 Sum quoque, pergebat, Majorum jussibus ar
 Obstrictus, pariterque meis obtemperat ag
 Militiæ : si dico, procul discedite, cedunt
 Si revoco, redeunt, prompti mea jussa sequunt
 Hæc Salvatori placuit fiducia, nullo
 Ambiguo vitiata metu : quapropter eidem
 Affirmat, servum modò convaluisse. Deinde
 Ad turbas versus, præconia digna profani
 Militis exaltat, se non vidisse, fatendo,

Matt.
 8.

n totâ regione fidem, quæ robore possit
 Equari solidæ fidei, quâ nixus abiret
 Centurio. Laudi subjungit verba minarum;
 Nempe, quòd extremo Mundi pereuntis in ævo
 ex peregrinorum populorum sanguine multa
 Millia cum Patribus sint accubitura beatis
 Cœlorum dapibus; vice versâ multa fidei
 sanguine nata foràs sint ejicienda sub atras
 inferni tenebras, ubi nil nisi pessima restat
 Ac extrema pati, flammisque perennibus uri.
 Discimus à Christo non solos esse vocatos
 Ad requiem Domini, Cœlique palatia, natos
 Ex Abraham; licèt his primâ statione vocari
 Obtigerit fortuna. Sumus Deitatis imago,
 Ad Superùm sedes, æternâque Regna creati.
 Nulla datur regio (seu spectes Solis ad ortum;
 seu vultum referas, ubi feris mergitur undis;
 sive rotes faciem versùs glaciale Bootis
 Imperium, cupiâsque Noti penetrare recessus)
 Quæ non jure queat Divorum forte potiri.
 Effigies Divina sumus, de jure vocati
 Hæredes Regni, quod perdere quisque cavebit.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. MATTHÆUS CAP. 8.

Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum Discipuli
 ejus: & ecce motus magnus factus est in Mari, ita ut
 navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat. Et accesserunt
 Discipuli ejus, & suscitaverunt eum, dicentes Domine salva nos,
 perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? tunc
 surgens imperavit ventis & Mari, & facta est, tranquillitas magna

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, reversus Capbar-
 natim, sanat socrum Petri, multosque alios languentes;